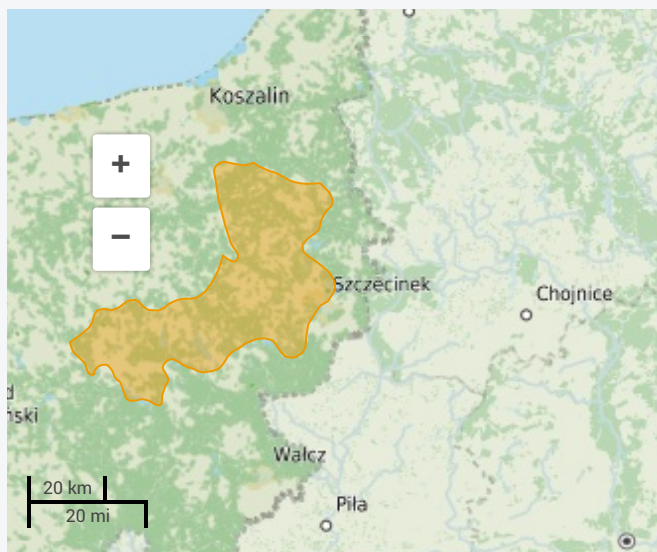

Pojezierze Drawskie

Lokalizacja

Dane mapy © OpenStreetMap CC BY-SA, © WODGIK
Szczecin

Pojezierze Drawskie znajduje się w południowo-wschodniej części województwa zachodniopomorskiego. Administracyjnie leży na terenie powiatów: drawskiego, świdwińskiego i szczecineckiego. Jest to największy z regionów wchodzących w skład Pojezierza Zachodniopomorskiego. Leży w górnych dorzeczach Parsęty i Drawy, pomiędzy Drawskim Pomorskim i Jeziorem Lubie na południowym zachodzie i środkowym biegiem Radwi na północnym wschodzie. Od zachodu graniczy z Pojezierzem Ińskim i Wysoczyzną Łobeską, od północy z Wysoczyzną Polanowską i Równiną Białogardzką, na południu z Równiną Drawską i Pojezierzem Wałeckim, zaś od wschodu z Doliną Gwdy oraz Pojezierzem Bytowskim.

Najważniejszym szlakiem komunikacyjnym regionu jest droga krajowa nr 20, prowadząca ze Stargardu Szczecińskiego przez Drawsko Pomorskie, Złocieniec, Czaplinek i Szczecinek w kierunku Gdyni. Pojezierze przecina też sieć dróg wojewódzkich, z których wymienić należy: nr 173 (z Drawska Pomorskiego do Połczyna-Zdroju), nr 175 (z Drawska Pomorskiego przez Kalisz Pomorski do Choszczna) i nr 163 (z Wałcza przez Czaplinek i Połczyn-Zdrój do Kołobrzegu).

INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE

WSPÓŁRZĘDNE

52.9533550201, 15.7438608412
52° 57' 12", 15° 44' 38"

DATA

25.04.2015

Pojezierze Drawskie zaliczane jest do jednych z najpiękniejszych, najbardziej malowniczych terenów Pomorza Zachodniego. Region zajmuje powierzchnię około 1900 km² i stanowi przedłużenie w kierunku północno-wschodnim wzniesień morenowych Pojezierza Ińskiego.

Krajobraz ukształtowany został w wyniku działalności lodowca. Pozostałością po tym jest urozmaicona rzeźba terenu: liczne jeziora rynnowe, oczka wodne, bagna, jary, głazy narzutowe i pagórki. Krainę uatrakcyjniamy przede wszystkim wypełniające zagłębienia terenu jeziora, często sąsiadujące ze wzniesieniami. Jest ich ponad 250, a powierzchnia większości przekracza 1 ha. Największym i jednym z najpiękniejszych jest jezioro Drawsko, drugie pod względem głębokości jezioro w Polsce. Znajduje się ono w miejscu, w którym krzyżuje się kilka polodowcowych rynien, czego efektem jest nieregularny kształt zbiornika, z licznymi, wąskimi i krętymi zatoczkami, oraz urozmaicone brzegi – od podmokłych, bagiennych w okolicach Starego Drawska, do wysokich i stromych i w okolicach Warniłęgu, skąd można podziwiać malowniczą panoramę. Tafłę jeziora wzbogacają wysepki różnej wielkości, m.in.: Lelum, Polelum, Mokra, Środkowa, Bagienna, Czapla i największa z nich – Bielawa – o powierzchni 80 ha (piąta pod względem wielkości wyspa jeziorna w kraju). Dla turystów, którzy dotrą tu sprzętem pływającym, przygotowano miejsca do odpoczynku i rozpalenia ogniska oraz ścieżkę przyrodniczą „Wyspa Bielawa”. Z Bielawy oglądać można sąsiednią, niewielką Wyspę Samotną opanowaną przez kormorany.

Także inne jeziora pojezierza, takie jak Trzesiecko, Pile, Lubie, Siecino, Wąsosze, Żerdno czy Wielimie, warte są odwiedzenia. Ich linia brzegowa również urozmaicona jest licznymi cyplami i zatokami, a zróżnicowanie roślinności wokół czyni z nich wyjątkowo urokliwe krajobrazowo obiekty. Większość to miejsca przyjazne do kąpieli i rekreacji wodnej (wędkarstwo, kajakarstwo, żeglarstwo, nurkowanie i inne). Brzegi wielu z nich są zagospodarowane, zbudowano pomosty, kładki, przygotowano plaże i pola namiotowe. Funkcjonują również wypożyczalnie sprzętu wodnego.

Przez teren pojezierza, przepływają rzeki Drawa, Gwda i ich dopływy. Spływają one z południowych stoków. Ze względu na różnice wysokości terenu niejednokrotnie przybierają charakter podgórskich

potoków, przecinając wzniesienia morenowe i tworzą charakterystyczne dla tego terenu parowy i wąwozy. Wielu wrażeń dostarczyć może spływ Drawą. Przepływa przez mokradła, tereny leśne oraz urokliwe miejscowości – zmienia się też jej szerokość i głębokość, a na jej szlaku występują liczne jeziora pojezierza. Zabroniony jest jednak spływ między Jeziorem Dąbie Wielkie i elektrownią Borowo, gdyż ten odcinek rzeki znajduje się w granicach poligonu drawskiego. Miłośnikom przyrody polecić można Gwdę. Niemal na całej długości płynie ona rozległą, dziewiczą puszcza lub pośród malowniczych łąk. Ciekawostką jest fakt, że wahania stanu wód w ciągu roku sięgają nawet 2 metrów. Rzeki pojezierza są często odwiedzane przez kajakarzy, szlaki kajakowe nie są jednolite – jest tu wiele odcinków nadających się dla początkujących jak i zaawansowanych ze zwalonymi drzewami, kamieniami i mieliznami.

W celu ochrony unikatowych walorów przyrodniczych i krajobrazowych krainy w 1979 r. utworzono Drawski Park Krajobrazowy. Jest to najstarszy i największy park krajobrazowy w województwie zachodniopomorskim, mający powierzchnię ponad 414 km², a jego otulina to dodatkowe 222 km². Na terenie parku znajduje się 47 jezior o powierzchni powyżej 1 ha. Ochronie podlegają zarówno formacje przyrody nieżywionej jak wały morenowe, głazy narzutowe czy same jeziora, ale podejmowane są działania mające na celu zachowanie naturalnej flory i fauny regionu. W tym celu na terenie parku wydzielono 8 rezerwatów. Tereny te porośnięte są zróżnicowanymi formacjami lasów, pojawiają się tu więc zarówno zbiorowiska buków, grabów, brzoź i dębów, z domieszkami gatunków iglastych, głównie sosny i modrzewia. Na licznych terenach podmokłych występują zaś olsy i łągi jesionowo-olszowe. Bogata jest także roślinność runa leśnego oraz bagien, torfowisk i trzęsawisk. W rezerwachach „Torfowisko nad Jeziorem Morzysław Mały” i „Torfowisko Toporzyk” ochronie podlegają między innymi takie gatunki, jak mchy torfowce, widłaki, storczyk błotny, rosiczka długolistna, bażyna czarna, bagno zwyczajne, kukułka Traunsteinera czy podkolan biały. Najbardziej cennymi pod względem przyrodniczym są tzw. jeziora lobeliowe, np. Czarnówek, Kapka i Łęka. Charakteryzują się bardzo czystymi wodami i występowaniem reliktovej roślinności. W rezerwacie „Jezioro Czarnówek” są to np. lobelia

jeziorna, brzeżyca jednokwiatowa czy poryblin jeziorny. W jeziorach żyje wiele gatunków ryb (np. szczupak, okoń, sandacz, płoć), płazów (kumak nizinny, żaba moczarowa i wiele innych). Pojezierze Drawskie to także ostoja ptactwa, głównie błotnowodnego. W celu ochrony ich siedlisk powołano w ramach programu Natura 2000 obszar „Ostoja Drawska”. Przebywają tu żurawie, łabędź niemy i krzykliwy, rybitwa rzeczna, błotniak stawowy, zimorodek, bąk i wiele innych.

Natomiast lasy i łąki to tereny na których żyją i żerują ssaki, takie jak sarny, zające, dziki, lisy, jelenie, a nad wodą – bobry i wydry. Położenie krainy pośród bogatych w zwierzynę lasów i zarybionych akwenów na szlaku komunikacyjny północ - południe sprawiło, że osiedlano się tu już od najdawniejszych czasów, kilka dawnych osad dało początek miastom. Największym jest Szczecinek, położony na granicy krainy, będący regionalnym ośrodkiem ruchu turystycznego. Jest to lokalny węzeł kolejowy z liniami do Kołobrzegu, Ustki, Słupska i Chojnic, na południe do Poznania przez Piłę oraz w kierunku południowo-zachodnim do Stargardu Szczecińskiego. Szczecinek otrzymał prawa miejskie od księcia Warcisława IV w 1310 roku. Za jego panowania wybudowany został tu Zamek Książąt Pomorskich, z którego zachowało się jedno skrzydło, tzw. Dom Rycerski. W II poł. XIV wieku miasto było przez krótki okres stolicą jednej z dzielnic księstwa wołogosko-słupskiego. Z XVI-wiecznego kościoła św. Mikołaja do czasów współczesnych zachowała się jedynie wieża, będąca obecnie w gestii Muzeum Regionalnego. Do innych zabytków należą m.in. spichlerze, neogotycki kościół Narodzenia Najświętszej Maryi Panny z lat 1905-1908, neoromański kościół pw. Ducha Świętego z 1923 r., XIX-wieczny ratusz przy Placu Wolności, budynek dawnego gimnazjum czy park miejski. W okolicach miasta znajdują się bunkry i schrony systemu umocnień Wału Pomorskiego. Szczecinek leży nad rzeką Niezdobną, pomiędzy jeziorami Trzesiecko i Wielimie, co przyciąga osoby zainteresowane turystyką i sportami wodnymi. W okresie letnim na Trzesiecku kursują regularnie dwa tramwaje wodne. Wielką atrakcją miasta jest wyciąg do nart wodnych, jeden z najdłuższych w Polsce.

Na południowy wschód od Szczecinka, nad jeziorem Pile, położone jest niewielkie miasto Borne Sulinowo, które do lat 90. XX wieku nie istniało na oficjalnych mapach Polski. W latach 1933-1936

powstał tu poligon wojskowy wraz z zapleczem dla szkoły artylerii Wehrmachtu. Po zakończeniu II wojny światowej tereny poligonu i miasto przejęła Armia Radziecka, tworząc tu bazę Północnej Grupy Wojsk Radzieckich. Po wycofaniu się wojsk radzieckich, 5 czerwca 1993 roku, miasto oficjalnie zostało przejęte przez administrację RP. Dziś mieszka tu około 5 tys. osób. Co roku latem odbywa się tu Międzynarodowy Zlot Pojazdów Militarnych „Gąsienice i Podkowy”. Liczne opuszczone budynki związane z wojskową przeszłością miasta, tajemnice, mity, pogłoski oraz specyficzny klimat tych miejsc sprawiają, że Borne Sulinowo przyciąga wielu poszukiwaczy przygód.

Na przesmyku, między jeziorami Drawsko i Czaplinek, położony jest Czaplinek, będący centrum turystycznym środkowej części pojezierza. W 1286 r. książę wielkopolski Przemysław II podarował ziemie w tych okolicach zakonowi templariuszy. Na swoją siedzibę obrali oni Czaplinek. Prawa miejskie nadano mu w 1291 r. Po kasacie zakonu templariuszy, osiedlił się tu w 1345 roku zakon joannitów. Od 1368 roku, za panowania Kazimierza Wielkiego ziemia czaplinecka weszła w skład państwa polskiego i należała do niego do 1667 r., kiedy to król Jan Kazimierz utracił je na rzecz Brandenburgii. Do czasów współczesnych zachował się średniowieczny układ przestrzenny miasta. Interesujące obiekty znajdują się przy rynku, są to: ratusz, neoromański kościół Świętego Krzyża oraz figura rybaka. Natomiast najciekawszym obiektem jest gotycki kościół Świętej Trójcy przy ul. Moniuszki. Pochodzi on z przełomu XIV i XV w. i powstał na miejscu dawnego zamku templariuszy. Brzegiem jeziora Drawsko prowadzi promenada połączona z parkiem miejskim, a przy północnym jej krańcu znajduje się plaża miejska, amfiteatr, stadion i przystanie żeglarskie.

Pomiędzy jeziorami Żerdno i Drawsko położona jest wieś letniskowa Stare Drawsko. Tędy wiodł w średniowieczu szlak solny z Kołobrzegu do Wielkopolski, zachowały się tu ruiny zamku Drahim, wybudowanego przez zakon joannitów prawdopodobnie w latach 1360-1366 i zrujnowanego w 1763 roku. Na początku XXI wieku ruiny zostały zabezpieczone, a na dziedzińcu powstały drewniane i szachulcowe zabudowania, nawiązujące do tych z przeszłości.

Na północnym krańcu doliny, u podnóża najwyższych wzgórz morenowych, znajduje się

uzdrowisko Połczyn-Zdrój, malowniczo położone w lasach nad rzeką Wogrą. To najstarsze pomorskie uzdrowisko swój rozwój rozpoczęło w 1688 roku, kiedy odkryto źródła wód o wysokiej mineralizacji. Z polecenia starosty połczyńskiego na początku XVIII wieku zbudowano tu pierwsze domy zdrojowe. Uzdrowisko cieszyło się dużą popularnością wśród kuracjuszy z Wielkopolski. Uzdrowisko Połczyn-Zdrój specjalizuje się w leczeniu chorób reumatycznych, narządów ruchu, chorób kobiecych, osteoporozy i porażenia mózgowego. Podstawą funkcjonowania uzdrowiska są solanki i znajdujące się w okolicy złoża borowiny. Atrakcją miasteczka jest dobrze zachowany i utrzymany park zdrojowy, którego jedna część jest utrzymana w stylu francuskim, a druga, położona w dolinie Wogry, w stylu angielskim.

Miastami godnymi uwagi są również Drawsko Pomorskie i Złocieniec. W Drawsku Pomorskim zachowały się fragmenty murów obronnych i późnogotycki kościół Zmartwychwstania Pańskiego z początku XV wieku, gdzie można zobaczyć ceramiczne „potwory” na portalu kościoła. Złocieniec zaś jest urokliwie położony w widłach Drawy i jej dopływu Wąsawy. Wizytówkę miasta stanowi rynek z klasycystycznym, XVIII wiecznym ratuszem i kamieniczkami z XVIII i XIX wieku. Pojezierze Drawskie to najatrakcyjniejszy historycznie, turystycznie i krajobrazowo rejon Pojezierza Zachodniopomorskiego. Liczne jeziora przyciągają amatorów wędkowania, a także sportów wodnych. Turyści mają do dyspozycji bogatą bazę noclegową i sprzętową, liczne piesze i rowerowe szlaki turystyczne o zróżnicowanym stopniu trudności, konny szlak "Pojezierze Drawskie" kilka ścieżek przyrodniczych (Wyspa Bielawa, Spyczyna-Prosino, Doliny Pięciu Jezior), a rzeką Drawą prowadzi szlak kajakowy im. ks. kard. Karola Wojtyły.

Media

KOMENTARZE

Zaloguj się, aby dodać komentarz.

**PROGRAM
REGIONALNY**
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

**Pomorze
Zachodnie**

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ
ROZWOJU REGIONALNEGO

Projekt współfinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego na lata 2007 - 2013.